

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI SVET

1

Številka: 061-01/15-5/1
Ljubljana, 26. 11. 2015

Osnutek

Z a p i s n i k

**18. izredne seje Državnega sveta Republike Slovenije,
ki je bila v sredo, 25. 11. 2015**

Podpredsednik je pričel 18. izredno sejo Državnega sveta Republike Slovenije, ki jo je sklical na podlagi 53. člena Zakona o Državnem svetu in prvega odstavka 30. člena Poslovnika Državnega sveta Republike Slovenije.

Seja se je začela ob 14.00 in zaključila ob 16.31 uri.

Opravičili so se:

- Mitja Bervar, mag. manag.
- Igor Antauer
- dr. Janvit Golob
- Samer Khalil
- Cvetko Zupančič

Ostali odsotni:

- Boris Popovič

Na sejo so bili vabljeni:

- dr. Dušan Mramor, minister za finance
- dr. Anja Kopač Mrak, ministrica za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti
- mag. Andreja Poje, izvršna sekretarka za ekonomsko politiko in trajnostni razvoj, politiko in sistem plač, davčno politiko in prispevke za socialno varnost ter enake možnosti na Zvezi svobodnih sindikatov Slovenije

Seje so se udeležili:

- dr. Dušan Mramor, minister za finance (1. točke dnevnega reda),
- mag. Mateja Vraničar Erman, državna sekretarka, Ministrstvo za finance (1. točke dnevnega reda),
- mag. Marjetica Mahne, vodja Sektorja za sistem financiranja lokalnih skupnosti, Ministrstvo za finance (1. točke dnevnega reda),

- Rado Klančar, sekretar, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo (1. točke dnevnega reda),
- Vesko Andrič, vodja Finančne službe, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo (1. točke dnevnega reda),
- Peter Pogačar, državni sekretar, Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti (2. točke dnevnega reda),
- dr. Andraž Rangus, generalni direktor Direktorata za delovna razmerja in pravice iz dela, Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti (2. točke dnevnega reda),
- mag. Andreja Poje, izvršna sekretarka za ekonomsko politiko in trajnostni razvoj, politiko in sistem plač, davčno politiko in prispevke za socialno varnost ter enake možnosti, Zveza svobodnih sindikatov Slovenije (2. točke dnevnega reda).

* * *

O sklicu izredne seje je podpredsednik obvestil predsednika Državnega zbora Republike Slovenije dr. Milana Brgleza in predsednika Vlade Republike Slovenije dr. Mira Cerarja.

* * *

S sklicem 23. 11. 2015 so državne svetnice in svetniki prejeli dnevni red, ki je bil naslednji:

1. Predlog odločilnega veta na Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2016 in 2017 (ZIPRS1617), EPA 782-VII

24. 11. 2015 so državne svetnice in svetniki po elektronski pošti prejeli predlog Interesne skupine delodajalcev za razširitev dnevnega reda izredne seje s točko:

2. Predlog odločilnega veta na Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o minimalni plači (ZMinP-A), EPA 729-VII

Ker se v skladu z drugim odstavkom 75. a člena Poslovnika Državnega sveta, ki določa, da se predlog odločilnega veta uvrsti na dnevni red brez razprave in glasovanja, je bil dnevni red naslednji:

1. Predlog odločilnega veta na Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2016 in 2017 (ZIPRS1617), EPA 782-VII
2. Predlog odločilnega veta na Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o minimalni plači (ZMinP-A), EPA 729-VII

1. točka dnevnega reda:

- **Predlog odločilnega veta na Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2016 in 2017 (ZIPRS1617), EPA 782-VII**

Državni zbor je zakon sprejel na 13. redni seji 18. 11. 2015 in so ga državne svetnice in svetniki prejeli po elektronski pošti s sklicem.

Predlog odločilnega veta, ki ga je predlagala Interesna skupina lokalnih interesov, so državne svetnice in svetniki prejeli po elektronski pošti s sklicem.

Predlog odločilnega veta je obravnavala Komisija za gospodarstvo, obrt, turizem in finance. Poročilo komisije in predlog zahteve Državnega sveta, da Državni zbor pred razglasitvijo zakona o njem ponovno odloča, so državne svetnice in svetniki prejeli na klop.

Predlog odločilnega veta je predstavil Milan Ozimič.

Predlog zakona je predstavil Dušan Mramor, minister za finance.

Predsednica Komisije za gospodarstvo, obrt, turizem in finance mag. Marija Lah, je pojasnila stališče komisije.

Razpravljali so: mag. Dušan Semolič, Bojan Kontič, Franc Golob in dr. Zoran Božič.

Na dileme iz razprave je odgovorila, mag. Mateja Vraničar Erman, državna sekretarka na Ministrstvu za finance.

Podpredsednik je dal na glasovanje predlog zahteve:

Državni svet Republike Slovenije je na 18. izredni seji 25. 11. 2015, ob obravnavi Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2016 in 2017 (ZIPRS1617), ki ga je Državni zbor sprejel na 13. redni seji 18. 11. 2015, na podlagi tretje alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03, 69/04, 68/06 in 47/2013), sprejel

Z A H T E V O,

da Državni zbor Republike Slovenije ponovno odloča o Zakonu o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2016 in 2017 (ZIPRS1617).

Obrazložitev:

Državni svet že v okviru zakonodajnega postopka sprejemanja Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2016 in 2017 (v nadaljevanju: zakon) ni podprl predloga zakona, saj ne zagotavlja primernega financiranja slovenskih občin. Ker pri dokončnem oblikovanju besedila zakona niso bile upoštevane njegove pripombe, ki so sledile predlogom Skupnosti občin Slovenije, Združenja občin Slovenije in Združenja mestnih občin Slovenije (v nadaljevanju: združenja občin), Državni svet zahteva, da o njem Državni zbor ponovno odloča.

V skladu z 11. členom Zakona o financiranju občin (ZFO-1) bi morala Vlada pred predložitvijo državnega proračuna v Državni zbor skleniti z reprezentativnimi združenji občin dogovor, s katerim se določijo povprečni stroški za financiranje zakonskih nalog. Ker do dogovora ni prišlo, je zakon v 54. členu določil, da se v predlog proračuna vključi povprečnina, ki jo določi Vlada.

Zakon določa povprečnino v višini 522 evrov, kar je za izvajanje nalog, ki jih občinam nalaga država oziroma področna zakonodaja, premalo. V združenjih občin, kjer so predlagali za zagotavljanje minimalne vzdržnosti financiranja občin 536 evrov na

prebivalca, ocenjujejo, da zmanjševanje povprečnine pomeni vsaj 20 % manj proračunskih sredstev, to pa posledično pomeni manj sredstev za vrtce, društva, socialne transferje, skratka manj sredstev za občane. Državni svet izpostavlja opozorila, da občine že zdaj za financiranje zakonskih nalog porabljajo lastna sredstva, se notranje likvidnostno zadolžujejo in porabljajo zadnje rezerve. Državni svet opozarja tudi na pričakovane stroške občin iz naslova učinkov sprostitve napredovanj javnih uslužbencev, ki pa jih povprečnina v višini 522 evrov ne zajema. Za izvajanje z zakonom določenih nalog, med njimi je veliko nalog, ki jih občine izvajajo zaradi uresničevanja zavez Slovenije do EU, bi morala država občinam zagotoviti sredstva. Če se na podlagi pogajanj Vlade s sindikati z zakonom določajo pravice (npr. sprostitve napredovanj uslužbencev v javnih zavodih, standardi na področju predšolske vzgoje, pravice na področju socialnega varstva, itd.), je treba občinam za financiranje uresničevanja teh pravic prav tako zagotoviti sredstva. Določanje dodatnih obveznosti občin brez zagotavljanja finančnih sredstev vodi v slabitev finančne avtonomije občin in siceršnje avtonomije lokalne samouprave ter posledično njeno uničevanje. Nezmožnost izvajanja zakonskih nalog pa na koncu čutijo ljudje, saj večino njihovih potreb zadovoljujejo prav občine.

V zvezi z ugotovitvijo, da primerna poraba v približno polovici občin ne zadošča za izvajanje zakonskih nalog in morajo za njihovo izvajanje zagotavljati sredstva iz drugih virov, tudi z zadolževanjem, Državni svet poudarja, da je to pokazatelj, da so nujne sistemske spremembe na področju lokalne samouprave, brez katerih pa ni moč nižati višine povprečnine. Ob tem Državni svet opozarja, da bi morala povprečnina v letu 2016 v skladu z metodologijo, izračunano na podlagi Zakona o financiranju občin in Uredbe o metodologiji za izračun povprečnine za financiranje občinskih nalog, znašati 652,60 evrov. Poseganje v sistemski Zakon o financiranju občin z zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna v posameznem letu, je postala že praksa, pri čemer Državni svet izpostavlja, da se prikazani vladni izračuni o nižanju stroškov občin zaradi sprejetih in uveljavljenih ukrepov (20 mio evrov) bistveno razlikujejo od izračunov občin (7 mio evrov). Čeprav so bila resorna ministrstva zadolžena, da s predlogi za spremembo področne zakonodaje znižajo stroške za delovanje občin, tega niso storila.

Za Državni svet ni problematična samo višina povprečnine, ampak tudi nižanje višine sredstev za sofinanciranje investicij iz 21. člena Zakona o financiranju občin. Z zmanjševanjem tega vira največ izgubljajo razvojno najšibkejše občine, kar je tudi v neskladju z ustavnim načelom sorazmernosti. Sprejeta rešitev v 56. členu, po kateri bodo občine upravičene do sredstev za sofinanciranje investicij v višini 5 % skupne primerne porabe občin, pri čemer se bo 2 % sredstev zagotavljalo v obliki transfera iz državnega proračuna in 3 % sredstev v obliki dodatnega zadolževanja občin v proračunu države, pomeni, da bi se lahko dodatno zadolžile tudi občine, ki so na meji z zakonom dovoljenega zadolževanja. V zvezi s tem se postavlja vprašanje, kako bodo prezadolžene občine ta sredstva vračale. Poleg tega občine v sedanji finančni perspektivi praktično nimajo več dostopa do evropskih sredstev za investicije. Medtem ko bodo imele mestne občine možnost koriščenja evropskih sredstev v okviru strategij trajnostnega urbanega razvoja, ostale občine te možnosti ne bodo imele.

Državni svet tudi ne podpira zakonske rešitve v 55. členu, na podlagi katere se občinam v letu 2016 in 2017 zagotavljata dohodnina in finančna izravnava do višine primerne porabe. Z uveljavitvijo tega člena se občinam, pri katerih primerni obseg sredstev presega primerno porabo, dodatno jemlje sredstva za financiranje

zakonskih nalog, kar tudi ni bilo dogovorjeno z reprezentativnimi združenji občin. Ta določba tudi neposredno posega v sistemsko ureditev financiranja občin, kar je nesprejemljivo. Državni svet opozarja, da je bila omejitev sredstev nad primerno porabo sprejeta že letos kot začasni ukrep, ki pa s sprejetjem tega zakona postaja trajen ukrep.

* * *

Za poročevalca na seji Državnega zbora je bil določen državni svetnik Milan Ozimič.

Predlagana zahteva JE BILA SPREJETA (33 državnih svetnic in svetnikov je prijavilo prisotnost, 32 jih je glasovalo za, 2 pa sta je bila proti).

2. točka dnevnega reda:

- **Predlog odločilnega veta na Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o minimalni plači (ZMinP-A), EPA 729-VII**

Državni zbor je zakon sprejel na 13. redni seji 24. 11. 2015 in so ga državne svetnice in svetniki prejeli po elektronski pošti s sklicem.

Predlog odločilnega veta, ki ga je predlagala Interesna skupina delodajalcev, so državne svetnice in svetniki prejeli po elektronski pošti s sklicem.

Predlog odločilnega veta je obravnavala Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide. Poročilo komisije in predlog zahteve Državnega sveta, da Državni zbor pred razglasitvijo zakona o njem ponovno odloča, so državne svetnice in svetniki prejeli na klop.

Predlog odločilnega veta je predstavil Milan Lukić.

Predlog zakona je predstavila mag. Andreja Poje, izvršna sekretarka za ekonomsko politiko in trajnostni razvoj, politiko in sistem plač, davčno politiko in prispevke za socialno varnost ter enake možnosti na Zvezi svobodnih sindikatov Slovenije.

Besedo je imel tudi Peter Pogačar, predstavnik Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

Podpredsednik Komisije za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide Tomaž Horvat, mag., je pojasnil stališče komisije.

Razpravljali so: mag. Dušan Semolič, mag. Marija Lah, mag. Stojan Binder, dr. Zoran Božič, Branimir Štrukelj in Milan Lukić.

Podpredsednik je dal na glasovanje predlog zahteve:

Državni svet Republike Slovenije je na 18. izredni seji 25. 11. 2015, ob obravnavi Zakona o dopolnitvi Zakona o minimalni plači (ZMinP-A), ki ga je Državni zbor sprejel na 13. redni seji 24. 11. 2015, na podlagi tretje alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03, 69/04, 68/06 in 47/2013), sprejel

ZAHTEVO,

da Državni zbor Republike Slovenije ponovno odloča o Zakonu o dopolnitvi Zakona o minimalni plači (ZMinP-A).

Obrazložitev:

Zakon o dopolnitvi Zakona o minimalni plači (ZMinP-A), EPA 729-VII, je Državni zbor sprejel na 13. redni seji, 24. 11. 2015.

Državni svet ugotavlja, da vsebina Zakona o dopolnitvi Zakona o minimalni plači ni bila obravnavana v skladu z načeli in praksami socialnega dialoga, v skladu z mednarodnopravnimi dokumenti ter predstavlja kršitev Socialnega sporazuma 2015–2016, poleg tega pa bi imel sprejem zakona izrazito negativne učinke oziroma posledice za gospodarstvo in proračun.

Enostranska sprememba minimalne plače grobo krši načela in prakse socialnega dialoga, krši sklenjeni Socialni sporazum 2015–2016 v več delih ter krši določbe konvencije št. 131 Mednarodne organizacije dela (ILO), ki jo je ratificirala Republika Slovenija, bistveno pa posega tudi v obstoječa delovnopravna razmerja.

Z vidika pravičnosti se ne odpravljajo anomalije, ampak se obstoječe nekonsistentnosti še nadgrajuje z novimi sistemskimi anomalijami in bistvenimi povečanju obremenitev, ki se nanašajo na znaten segment delavcev, ki zdaj prejema minimalno plačo. Spremembe zakona namreč institucionalizirajo uravnilovko, ki temelji na enaki vrednosti dela za različno zahtevna dela (izobrazbeni kriterij), in rušijo razmerja v sistemu plač.

Sprememba koncepta minimalne plače posega tudi v obravnavo prejemkov z vidika davčne obravnave. Ker so dodatne splošne olajšave vezane na fiksni mesečni oziroma letni dohodek, bodo morali posledično delavci, ki imajo zdaj plačo na ravni minimalne plače in jim bodo določeni dodatki izvzeti iz minimalne plače, plačevati precej več dohodnine kot do zdaj, dejansko povečanje njihovega neto dohodka pa bo minimalno.

Sprememba minimalne plače v najmanj treh delih krši vsebino dogovora socialnega sporazuma, v katerem je bilo dogovorjeno naslednje:

- »O temeljnih vprašanjih s področja delovnopravne zakonodaje, zdravstva in pokojninskega zavarovanja ter plačnega sistema v javnem sektorju bo potrebno soglasje socialnih partnerjev.«
- »Kolektivne pogodbe dejavnosti predstavljajo temelj za določanje višine in načina obračuna plač v zasebnem sektorju.«
- »Raven pravne varnosti, zaupanje ljudi v pravni sistem in v delo državnih ter sodnih organov je odvisna tudi od uresničevanja pravic v praksi, trajanja upravnih in sodnih postopkov, dostopnosti do pravnih sredstev ter od predvidljivosti in stabilnosti pravnih norm.«

Temeljne institute delovnopravne zakonodaje se spreminja enostransko, brez možnosti posvetovanja, kaj šele s soglasjem socialnih partnerjev. Prav tako se vprašanje višine plač in načina obračuna plač prenaša z ravni kolektivnih pogodb na zakonsko raven. Stabilno pravno okolje je temelj za delodajalce na območju

Republike Slovenije, še toliko bolj pa za potencialne vlagatelje. Že s samo enostransko spremembo koncepta minimalne plače se bistveno posega v stabilnost pravnega okolja, dvome v stabilnost pravnega okolja pa dodatno povzroča dejstvo, da imajo takšni enostranski arbitrarni posegi polno podporo Vlade Republike Slovenije in vseh parlamentarnih strank. Sporočilo potencialnim vlagateljem je vsekakor izjemno negativno, enako pa velja tudi za mednarodne posojilodajalce.

Z enostransko spremembo opredelitve minimalne plače tako sindikati kot predstavniki Vlade Republike Slovenije kršijo podpisano Konvencijo št. 131 o minimalnih osebnih dohodkih ILO, ki jasno opredeljuje vlogo obeh socialnih partnerjev v procesu določanja, spreminjanja in usklajevanja minimalne plače. V skladu s konvencijo se mora ta določati, spreminjati in usklajevati po opravljenem predhodnem posvetovanju z reprezentativnimi socialnimi partnerji. Glede na način vložitve Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o minimalni plači je bila reprezentativnim predstavnikom delodajalcev prvič v zgodovini obstoja samostojne države odvzeta možnost usklajevanja in pogajanja o osnutku predpisa s področja dela oziroma socialne varnosti.

Na podlagi uveljavitve sprememb zakona se bodo iz zneska minimalne plače izključili dodatki za posebne pogoje dela, in sicer za nočno, nedeljsko in praznično delo. Slednje pomeni, da se bodo pri obračunu plače navedeni dodatki, poleg dela plače iz naslova nadur, prištevali na znesek minimalne plače. Zaradi tako izločenih dodatkov iz minimalne plače se bo strošek delodajalca zaradi dodatnih doplačil do minimalne plače povečal.

Do spremembe v višinah plač sicer ne bo prišlo v tistih primerih, ko delavci ne delajo ponoči, v nedeljo oziroma na dan praznika, ter v primerih, ko je seštevek tistih sestavin plače, ki bodo po novem sistemu ostale vključene v minimalno plačo (osnovna plača, dodatek za delovno dobo, delovna uspešnost ipd.), najmanj enak znesku minimalne plače. V ostalih primerih se bodo plače povečale, pri čemer bodo povečanja odvisna od posameznih sestavin plače oziroma pogojev, v katerih delavci delajo.

Bruto plače, ki bodo zaradi izločenih dodatkov višje, kot bi bile sicer, bodo »porušile« razmerja med ostalimi plačami. Tako bodo lahko delavci na nekoliko bolj zahtevnih delovnih mestih za polni delovni čas prejeli celo nižjo plačo kot delavci, ki se jim bodo dodatki izločili iz minimalne plače. Torej gre za novo obliko »uravnilovke«.

Delodajalce bodo bremenili tudi dodatni stroški zaradi tehnične izvedbe obračuna plač (dopolnitev računalniških programov, izobraževanja), zaradi povečanih stroškov dela pa bo pri delodajalcih praviloma sledila preučitev stroškovne učinkovitosti posameznih delovnih mest in celo dejavnosti, za katere je delodajalec registriran, kar ima praviloma za posledico zmanjšanje števila zaposlenih.

Opozoriti velja, da že ob obstoječi opredelitvi minimalne plače javni sektor v okviru javnih razpisov izbira izvajalce, ki s ponujeno ceno storitve ne morejo kriti niti stroškov minimalne plače, s čimer država neposredno spodbuja kršitve zakonskih določb o prejemkih. V skladu s povedanim je pričakovati, da se bodo zaradi spremembe minimalne plače, ob dosedanjih praksah pri javnih razpisih, tovrstne kršitve še stopnjevale, kar bo imelo za posledico nadaljnje zmanjšanje zaupanja v državo in pravičnost.

Ker so dodatne splošne olajšave vezane na nek fiksni mesečni oziroma letni dohodek, bodo morali delavci, ki imajo zdaj plačo na ravni minimalne plače in jim bodo določeni dodatki izvzeti iz nje, plačevati precej več dohodnine kot do zdaj, dejansko povečanje njihovega neto dohodka pa bo minimalno. Do tega bo prišlo, ker bodo delavci zaradi izločenih dodatkov presegli skupni letni dohodek 10.866,37 € in zato pri odmeri dohodnine ne bodo več upravičeni do splošne olajšave v višini 6.519,82 €, ampak le do splošne olajšave v višini 4.418,64 €. Torej se bo davčna osnova delavca samo na račun izgube splošne davčne olajšave povečala za 2.101,18 €.

Delavci, ki so mesečno prejeli minimalno plačo in regres za letni dopust v višini minimalne plače, so dosegli skupni letni dohodek v višini 10.279,49 €. Limit letnega dohodka, pri katerem delavec še lahko uveljavlja dodatno splošno olajšavo v višini 3.217,12 €, pa znaša 10.866,37 €. Na letni ravni torej znaša razlika 576,00 €, na mesečni pa 48 €. Ali povedano drugače, delavec, ki bo zaradi izločenih dodatkov iz minimalne plače prejel povprečno mesečno 49 €, bo izgubil pravico do uveljavitve višje dodatne splošne olajšave v višini 3.217,12 €.

Če se iz minimalne plače izvzame mesečni dodatek za delo v manj ugodnem delovnem času v povprečnem mesečnem bruto znesku v višini 48 €, bo delavčev neto letni dohodek višji za 320,49 €. Če pa se iz minimalne plače izvzame mesečni dodatek za delo v manj ugodnem delovnem času v povprečnem mesečnem bruto znesku v višini 49 €, bo delavčev neto letni dohodek višji za 48,57 €.

Navedbe Vlade Republike Slovenije o poteku razprav o spremembi minimalne plače, ki naj bi potekale že dve leti, pri čemer pa soglasje ni bilo doseženo, so neresnične in zavajajoče. Razprave na temo minimalne plače v preteklih dveh letih ni bilo, temveč le enostranski neformalni pozivi sindikatov po spremembi minimalne plače, ki pa so bili vedno zavrnjeni s pojasnilom, da so spremembe za delodajalce sprejemljive in dopustne le v okviru socialnega dialoga ter v okviru zahtevanih predhodnih postopkov v skladu s konvencijo ILO. Navedenih posvetovanj nikoli ni bilo, prav tako pa tudi zadevni predlog za spremembo minimalne plače, ne le v zadnjih dveh letih, temveč tudi kadarkoli prej, ni bil obravnavan na nobeni seji Ekonomsko-socialnega sveta.

Združenje delodajalcev Slovenije je 31. marca 2015 organiziralo okroglo mizo, ki se jo je udeležila tudi Ministrica za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, kjer so reprezentativni predstavniki delodajalcev jasno poudarili, da so kakršnekoli spremembe opredelitve minimalne plače sprejemljive le v okviru dogovora v socialnem dialogu, čemur pristojna ministrica ni nikoli oporekala. Stališče delodajalcev je bilo izrecno ponovljeno na mednarodni konferenci, ki jo je junija 2015 organizirala Zveza svobodnih sindikatov Slovenije (ZSSS) in na kateri je bila prisotna pristojna ministrica, ki navedenemu ponovno ni oporekala.

Posvetovanja ali celo dogovarjanja v okviru predlaganih sprememb zakona niso bila nikoli izvedena niti v okviru Ekonomsko-socialnega sveta niti v okviru druge tripartitne ali bipartitne oblike socialnega dialoga, kaj šele, da bi ta potekala dve leti. Izostanek vsakršnega posvetovanja o spremembah minimalne plače na način, kot to državam pristopnicam in nacionalnim socialnim partnerjem nalaga konvencija MOD št. 131 ILO, predstavlja grobo kršitev z ratifikacijo prevzetih mednarodnopravnih zavez ter nonšalantno kršitev socialnega dialoga, ki se je gradil skoraj trideset let in ki je s takšnim enostranskim ravnanjem dosegel dno.

* * *

Za poročevalca na seji Državnega zbora je bil določen državni svetnik Milan Lukić.

Predlagana zahteva NI BILA SPREJETA (27 državnih svetnic in svetnikov je prijavilo prisotnost, 6 jih je glasovalo za, 21 pa jih je bilo proti).

- - -

Podpredsednik je zaključil 18. izredno sejo Državnega sveta Republike Slovenije in se državnim svetnicam in svetnikom ter vabljenim zahvalil za razpravo in sodelovanje.

Marjan Maučec, mag. posl. ved
sekretar

Branko Šumenjak
podpredsednik